

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202829
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818202829.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., L. XXX/X, zastúpeného: JUDr. Vladimír Sidor, advokát so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 075,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11Csp/59/2018- 97 zo dňa 06. decembra 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o trovách konania m e n í tak, že priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,78%.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 075,92 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 075,92 eur od 06.06.2018 do zaplatenia (výrok I.); konanie o sumu 400,- eur zastavil (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.)

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného z titulu prijatia plnenia, lebo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22.10.2014 ani nedošlo pre rozpor s § 43c ods.2,3, § 44 ods.1,2, § 46 ods.1,2 Občianskeho zákona a § 9 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z., a preto je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona. Keďže prvostupňový súd v konaní sp.zn.5Csp 95/2017 rozsudkom zo dňa 04.10.2017 priznal žalobcovi sumu 469,77 eur s príslušenstvom, ktorý rozsudok bol potvrdený aj súdom druhej inštancie v konaní sp.zn. 6Co 10/2018, ktorý sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákona a žalovanému priznal plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Aj počas odvolacieho konania žalobca naďalej splácal splátky dohodnuté v zmluve z opatrnosti a z obavy, aby nedošlo zrážkam zo mzdy alebo exekúcií. Tým, že platil tieto splátky mesačne podľa zmluvy o úvere aj naďalej, zaplatil sumu 1 075,92 eur po rozhodnutí v konaní sp. zn. 5Csp 95/2017. Súd prvej inštancie nemal za sporné, že sumu, ktorú žalobca žaluje, žalovaný neprijal. Žalovaný prijímal ďalšie splátky od žalobcu aj po rozhodnutí vo veci sp. zn. 5Csp 95/2017, pričom vedel o tom, že tieto splátky mu nepatria, lebo nemá na ich prijatie žiadny právny titul. Týmto sa žalovaný bezdôvodne obohatil a toto obohatenie je povinný vrátiť žalobcovi, a preto žalobe vyhovel. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákona od 06.06.2018. Žalobca výzvou zo dňa 21.5.2018 žiadal žalovaného uhradiť mu dlžnú sumu najneskôr do 05.06.201 a od tohto dátumu sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu.

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca zobral pred začatím pojednávania žalobu čiastočne späť o sumu 400 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. K späťvzatiu nebol potrebný súhlas žalovaného, a preto súd prvej inštancie akceptoval toto späťvzatie a konanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku III. o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pretože v časti o zaplatenie sumy 400,- eur žalobca zavinil zastavenie konania. Uvedené súd prvej inštancie nezohľadnil. Deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril tak, že žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil. Uviedol, že späťvzatie časti žaloby doručil na súd pred podaním odporu zo strany žalovaného. Žalovaný sa v odpore vyjadroval k nároku, ktorý už fakticky nebol predmetom konania, keďže žalobca prejavil vôľu nerozhodovať o ňom. Považuje potom za účelové konanie žalovaného, ktorý sa napriek tejto skutočnosti k nároku na primerané finančné zadosťučinenie vyjadril. Poukázal na § 257 CSP, pričom moderovať možno aj nárok na náhradu trov zastaveného konania. Ústavný súd v rozhodnutí sp.zn. II. ÚS 563/2011 pripomenul, že okrem zohľadnenia osobných, majetkových alebo zárobkových pomerov sa prihliada aj na iné pomery strán, na postoj a správanie v konaní a iné okolnosti. Poukázal na skutočnosť, že žalobca musel voči žalovanému viesť dve konania, aby mu bolo vydané bezdôvodné obohatenie, peňažné prostriedky, ktoré mu patria.

6. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

8. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie.

9. Z hľadiska obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) žalovaný namieta nesprávne právne posúdenie otázky nároku na náhradu trov konania súdom prvej inštancie.

10. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom, vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

11. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Vo všeobecnosti platí, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

18. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP však vychádza zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak ale žalobca žalobu zobral späť bez uvedenia dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, teda procesné zavinenie nemožno pričítať žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. O samotnej výške náhrady trov konania (vrátane posúdenia účelnosti jednotlivých úkonov právnej služby) však rozhodne súd až po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania.

19. Krajský súd v tomto smere poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, podľa ktorého ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch účastníkov (oboch strán) vo veci a od úspechu účastníka (víťaznej strany) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhému účastníkovi, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že strany využili svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní. Žaloba vo veci bola na súd doručená dňa 14.06.2018. Dňa 30.08.2018 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 400,- eur bez uvedenia dôvodu. V konaní nebolo zistené a žalobca ani netvrdí, že by žalovaný túto sumu žalobcovi dobrovoľne uhradil po začatí súdneho konania. Rozsudkom zo dňa 06.12.2018 bolo žalobe vyhovené čo do sumy 1 075,92 eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 400,- eur bolo konanie zastavené.

21. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, odvolací súd potom s poukazom na vyššie popísaný právny názor Najvyššieho súdu SR, na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca vzal žalobný návrh späť v časti o zaplatenie 400,- eur bez uvedenia dôvodu a z výlučne procesného hľadiska zavinil zastavenie konania v tejto časti, v ktorej sa potom na neho hľadí ako na procesne neúspešného. Vo zvyšku (o zaplatenie 1 075,92 eur s príslušenstvom) bol úspešný žalobca, keďže súd prvej inštancie žalobe v tejto časti vyhovel.

22. V konaní bol potom žalobca úspešný v miere 72,89 % a neúspešný v miere 27,11 %. Jeho pomer úspechu a neúspechu v konaní potom predstavuje 45,78 % (72,89 -27,11), a preto mu podľa § 251, § 256 ods. 1, § 255 ods. 1,2 , § 262 ods. 2 CSP patrí nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 45,78 %.

23. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení poukazuje na § 257 CSP, odvolací súd zdôrazňuje, že aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP , súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. I keď je pravdivá argumentácia žalobcu, že moderovať možno i trovy zastaveného konania, i v náleze Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 98/2018, ktorého aplikácie sa žalobca dovoláva, sa uvádza, že zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že ak súd zvolí postup podľa neho, nemôže žiadnej zo strán (ani úspešnej, ani neúspešnej) priznať náhradu trov konania. Súd podľa tohto zákonného ustanovenia nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit'trovy konania úspešnej

strane, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane.

24. V súdnej veci však patrí nárok na náhradu trov konania (v určitej miere) práve žalobcovi a žalovaný, ktorý bol na náhradu trov konania zaviazaný, sa aplikácie § 257 CSP nedovoláva a ani netvrdí skutočnosti, z ktorých by vyplývali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd úspešnejšiemu žalobcovi náhradu trov celkom alebo sčasti nepriznal.

25. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania za použitia § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

26. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu vychádzajúc zo zásady úspechu v odvolacom konaní žalovanému.

27. O výške náhrady trov prvostupňového i odvolacieho konania strán rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP okresný súd.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).